ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1967 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 8

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 8

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς διεπούσης τὸ Ταμεῖον Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων Νομοθεσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 4096)60 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων».

2. Γνώμας τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων, ὑποβληθείσας ἡμῖν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 47161)66 καὶ 55039)66 ἀναφορῶν τοῦ Ταμείου.

3. Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως διατυπωθεῖσαν κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. 59)10.11.66 καὶ 60)17.11.1966 συνεδριάσεις αὐτοῦ τῆς ΙΔ' Περιόδου.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 1034)66 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων ἐπέρχονται αἱ ἀκόλουθοι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις:

Ι. Ἡ παρ. Α τοῦ ἄρθρου 84 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Α) Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καταταξέως τῶν ἠσφαλισμένων εἰς πέντε ἀσφαλιστικὰς κατηγορίας, ἡ ὑποχρεωτικὴ μηνιαία εἰσφορὰ αὐτῶν ἀπὸ 1.1.67 ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως:

α)	τῆς Α' ἀσφαλ. κατ. εἰς βραχ.		250
β)	» Β' » » » »		375
γ)	» Γ' » » » »		500
δ)	» Δ' » » » »		625
ε)	» Ε' » » » »		750

ΙΙ. Τὸ ἄρθρον 89 τοῦ Καταστατικοῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Σύνταξις λόγῳ γήρατος.

Ἄρθρον 89.

1. Ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ ἠσφαλισμένος δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ γήρατος ἐφ' ὅσον διακόψῃ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐμπορίας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ ἔχει 20ετῆ πραγματικὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ ΤΑΕ.

2. Ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ ἠσφαλισμένος ἐφ' ὅσον διακόψῃ ἀπὸ 1.1.67 καὶ ἐφεξῆς τὴν ἄσκησιν τῆς ἐμπορίας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ ἔχει 25ετῆ πραγματικὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ ΤΑΕ ἐξ ἧς 5ετῆ τοὐλάχιστον συνεχῆ ἀμέσως πρὸ τῆς διακοπῆς, δικαιοῦται συντάξεως γήρατος ἴσης πρὸς τὴν ἀντιστοιχοῦσαν, βάσει τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς διατάξεων, εἰς τὴν περίπτωσιν δικαιούχου συμπληρώσαντος ἡλικίαν 65 ἐτῶν καὶ ἔχοντος 20ετῆ πραγματικὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ ΤΑΕ, μειωμένην κατὰ 1)200 δι' ἕκαστον ἐλλεῖποντα μῆνα ἐκ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαιτουμένου ὁρίου ἡλικίας τῶν 65 ἐτῶν.

3. Ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ ἠσφαλισμένος ἐφ' ὅσον διακόψῃ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐμπορίας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του καὶ ἔχει 20ετῆ πραγματικὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ ΤΑΕ ἐξ ἧς 5ετῆ τοὐλάχιστον συνεχῆ ἀμέσως πρὸ τῆς διακοπῆς. δικαιοῦται συντάξεως γήρατος ἀφ' ἧς συμπληρώσει τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ ἐν τῷ Ταμείῳ χρόνος ἀσφαλίσεώς του δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως παρ' ἑτέρου Ὀργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμητέας συντάξεως εἶναι ἴσον πρὸς τὴν ἀντιστοιχοῦσαν, βάσει τῶν ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς διατάξεων, εἰς τὴν περίπτωσιν δικαιούχου συμπληρώσαντος 65 ἐτῶν ἡλικίαν καὶ ἔχοντος 20ετῆ πραγματικὴν ἀσφάλισιν παρὰ τῷ ΤΑΕ.

4. Ἡ σύνταξις λόγῳ γήρατος ἀπονέμεται διὰ τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου, καθ' ὃν, συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων θεμελιώσεως τοῦ δικαιώματος συντάξεως λόγῳ γήρατος, ὑπεβλήθη ἡ πρὸς συνταξιοδότησιν λόγῳ γήρατος αἴτησις, ἀποτελοῦσα συστατικὸν στοιχεῖον τοῦ δικαιώματος συντάξεως λόγῳ γήρατος, πάντως δὲ οὐχὶ ἀπὸ χρόνου προγενεστέρου τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνετελέσθη ἡ πλήρης ἐξόφλησις πάσης ἐξ εἰσφορῶν ἢ ἄλλης αἰτίας ὀφειλῆς τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐκτὸς ἐὰν τὸ σύνολον τῆς κυρίας ὀφειλῆς δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ σύνολον ἑπτὰ μηνιαίων εἰσφορῶν τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνῆκε καθ' ὃν χρόνον διεγράφη πρὸς συνταξιοδότησιν.

Μεταβατικὴ Διάταξις.

Ἠσφαλισμένος τοῦ Ταμείου διακόψας τὴν ἄσκησιν τῆς ἐμπορίας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ διακόπτων ταύτην μέχρι τῆς 31.12.66, δικαιοῦται συντάξεως λόγῳ γήρατος ἐφ' ὅσον, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς διακοπῆς, εἶχε συμπληρώσει ἢ θὰ ἔχῃ συμπληρώσει μέχρι 31.12.66 τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ εἶχεν ἢ θὰ ἔχῃ μέχρι 31.12.1966 25 ἐτῶν πραγματικὴν ἀσφάλισιν. παρὰ τῷ Τ. Α. Ε., ἐξ ἧς 5ετῆ τοὐλάχιστον συνεχῆ ἀμέσως πρὸ τῆς διακοπῆς. Ἡ συνταξιοδότησις περὶ ἧς, τὸ παρὸν ἐδάφιον δὲν δύναται πάντως νὰ ἀνατρέξῃ εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

ΙΙΙ. Εἰς τὸ ἄρθρον 90 προστίθεται παράγραφος 9. ἔχουσα οὕτω:

«9. Ἡ σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας ἀπονέμεται διὰ τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου καθ' ὃν ὑπεβλήθη ἡ πρὸς συνταξιοδότησιν λόγῳ ἀναπηρίας αἴτησις, πάντως δὲ οὐχὶ ἀπὸ χρόνου προγενεστέρου τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνετελέσθη ἡ πλήρης ἐξόφλησις πάσης ἐξ εἰσφορῶν ἢ ἄλλης αἰτίας ὀφειλῆς τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸς τὸ Ταμεῖον, ἐκτὸς ἐὰν τὸ σύνολον τῆς κυρίας ὀφειλῆς τοῦ ἠσφαλισμένου πρὸς τὸ Ταμεῖον, δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ σύνολον ἑπτὰ μηνιαίων εἰσφορῶν τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνῆκε καθ' ὃν χρόνον διεγράφη πρὸς συνταξιοδότησιν».

IV. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 8 τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«8. Ἡ σύνταξις λόγῳ θανάτου ἀπονέμεται διὰ τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου, καθ' ὃν ὑπεβλήθη ἡ πρὸς συνταξιοδότησιν λόγῳ θανάτου αἴτησις, πάντως δὲ οὐχὶ ἀπὸ χρόνου προγενεστέρου τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἑπομένου ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνετελέσθη ἡ πλήρης ἐξόφλησις πάσης ἐξ εἰσφορῶν ἢ ἄλλης αἰτίας ὀφειλῆς τοῦ ἠσφαλισμένου, πρὸς τὸ Ταμεῖον, ἐκτὸς ἐὰν τὸ σύνολον τῆς κυρίας ὀφειλῆς δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ σύνολον ἑπτὰ μηνιαίων εἰσφορῶν τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνῆκεν ὁ θανὼν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου».

V. Ἐν τέλει τῆς παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 92γ προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Τὸ δικαίωμα εἰς ἀπόληψιν συντάξεως παντὸς συνταξιούχου τοῦ Ταμείου ἀναστέλλεται ἐὰν οὗτος ἀποκτήσῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἠσφαλισμένου τοῦ Ταμείου. Ἀρθέντος τοῦ λόγου ἀναστολῆς ἐπαναχορηγεῖται ἡ πρὸ ταύτης καταβαλλομένη σύνταξις».

VI. Μεταβατικὴ Διάταξις.

Ἐπὶ ἐκκρεμῶν, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Β. Δ. περιπτώσεων, ὡς τοιούτων νοουμένων τῶν περιπτώσεων ἐφ' ὧν δὲν ἐξεδόθη μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀπόφασις τοῦ Δ. Σ. ἐφαρμόζονται ἐν τῷ συνόλῳ αἱ ἀνωτέρω διατάξεις, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι εὐνοϊκώτεραι τῶν κατὰ τὸν χρόνον ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου προϊσχυσασῶν τοιούτων».

VII. Ἐν τέλει τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 92ε τοῦ Καταστατικοῦ προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«α) Αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου παρεχόμεναι συντάξεις εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τοὺς συμπληρώσαντας 35ετῆ πραγματικὴν ἐν ἀσφαλίσει ὑπηρεσίαν, εἰς τὸ ἀπὸ 1.1.67 ἰσχῦον ἀσφάλιστρον καθορίζονται ὡς ἀκολούθως:

Αης	ἀσφαλ.	κατηγ.	δραχ.	1.750
Βας	»	»	»	2.625
Γης	»	»	»	3.500
Δης	»	»	»	4.375
Εης	»	»	»	5.250

Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένου ὅστις διήνυσε τὸν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου χρόνον εἰς διαφόρους ἀσφαλιστικὰς κατηγορίας, τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ὁρίζεται, δι' ἕκαστον ἔτος ἀσφαλίσεως εἰς ἓν τριακοστὸν πέμπτον (1)35) τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ προβλεπομένου διὰ τὴν ἀσφαλιστικὴν κατηγορίαν εἰς ἣν ὑπήγετο κατὰ τὸ ἀντίστοιχον ἔτος.

Διὰ τοὺς συνταξιοδοτουμένους μὲ ὀλιγώτερα τῶν τριάκοντα πέντε ἐτῶν ἀσφαλίσεως αἱ κατὰ τὰς καταστατικὰς διατάξεις ἀπονεμόμεναι εἰς τούτους συντάξεις ὑπολογίζονται εἰς τόσα τριακοστὰ πέμπτα τῶν ποσῶν τῆς ἀνωτέρω κλίμακος, ὅσα τὰ ἔτη τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου.

Οὐδεμία προσαύξησις τῆς ἀπονεμητέας κατὰ τ' ἀνωτέρω συντάξεως, χορηγεῖται διὰ τὰ πέραν τῆς 35ετίας διανυθέντα ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου ἔτη.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν ὅμως τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐκ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν ἀσφαλίσεως τὰ ἔτη τὰ διανυθέντα εἰς τὰς ἀσφαλιστικὰς κατηγορίας διὰ τὰς ὁποίας προβλέπεται ἀνωτέρα κατὰ τὸ ποσὸν σύνταξις.

β) Κατ' ἐξαίρεσιν δικαιοῦνται τῇ αἰτήσει των, τῶν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου α' προβλεπομένων ποσῶν συντάξεων καὶ οἱ ἀπὸ 1.1.1969 διακόπτοντες τὴν ἄσκησιν τῆς ἐμπορίας, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν καταβολῆς ὑπὸ τούτων ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου των ὑπὸ τῶν δικαιοδόχων αὐτῶν συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς διὰ χρόνον ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου τοῦ ὑπολογιζομένου πρὸς προσδιορισμὸν τῆς συντάξεώς των, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει διὰ χρόνον μικρότερον τῶν 10 ἐτῶν.

Ἐκ τοῦ ὡς ἀνωτέρω ὑπολογιζομένου χρόνου συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς ἀφαιροῦνται τὰ ἔτη τὰ ὁποῖα διήνυσεν ὁ ἠσφαλισμένος εἰς τὸ ἀπὸ 1.1.67 ἰσχῦον ἀσφάλιστρον καὶ διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ὑφίσταται ὑποχρέωσις καταβολῆς συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς, δι' ἕκαστον δὲ τῶν ἀπομενόντων ἐτῶν καταβάλλεται ἡ ἀκόλουθος κατ' ἀσφαλιστικὴν κατηγορίαν συμπληρωματικὴ εἰσφορά:

Α'	ἀσφαλ.	κατηγ.	δραχ.	1.600
Β'	»	»	»	2.400
Γ'	»	»	»	3.200
Δ'	»	»	»	3.800
Ε'	»	»	»	4.400

Ἐάν, ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως, ὁ ἀνατρέχων εἰς τὸ πρὸ τῆς 1.1.1967 χρονικὸν διάστημα, διηνύθη ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου εἰς διαφόρους ἀσφαλιστικὰς κατηγορίας, πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς βάσεως ὑπολογισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν δι' ἃ εἶναι καταβλητέα συμπληρωματικὴ εἰσφορὰ ἐπιμερίζεται κατὰ κατηγορίας κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτῶν τὰ ὁποῖα διήνυσε πράγματι ἐν ἑκάστῃ κατηγορίᾳ ὁ ἠσφαλισμένος πρὸς τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν ἀσφαλίσεως πρὸ τῆς 1.1.1967.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ σύνολον τῶν συμπληρωματικῶν εἰσφορῶν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 14πλάσιον τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον α' ὑπολογιζομένης μηνιαίας συντάξεως.

Τὸ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον α' ποσῶν συντάξεων δικαίωμα ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατεβλήθη ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα συμπληρωματικὴ εἰσφορά.

Μέχρι τῆς καταβολῆς τῆς συμπληρωματικῆς εἰσφορᾶς ὁ συνταξιοῦχος δικαιοῦται τῆς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος προβλεπομένης συντάξεως.

γ) Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἐδαφίων, καὶ τοῦ Ν. Δ. 4202)61, ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως εἰς ἑτέρους Ὀργανισμοὺς Κοινῶν Ἀσφαλίσεως, ὁ συνυπολογιζόμενος, δυνάμει τοῦ Ν. Δ. 4202)61 ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφαλίσεως, παρὰ τῷ Τ.Α.Ε., λογίζεται ὡς διανυθεὶς ὑπὸ τὸ καθεστὼς τῆς κλίμακος εἰσφορῶν τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὴν 31.12.66 καὶ εἰς τὴν Α' ἀσφαλιστικὴν κατηγορίαν.

δ) Ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1966 αὐξάνονται κατὰ ποσοστὸν 20 ο)ο ἅπασαι ὑπὸ τοῦ Τ.Α.Ε. χορηγούμεναι συντάξεις.

Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν ἐφεξῆς τῆς συντάξεως βάσει τῆς μέχρι σήμερον ἰσχυούσης κλίμακος, τὸ δι' ἕκαστον ἔτος ἀσφαλίσεως μετὰ τὴν 1.1.67 ἀναλογοῦν ποσὸν συντάξεως, ὑπολογιζομένης καὶ τῆς αὐξήσεως 20 ο)ο δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 1)35 τῆς συντάξεως τῆς ἀντιστοίχου ἀσφαλιστικῆς κατηγορίας τῆς νέας κλίμακος τῶν δραχμ. 1.750—5.250».

VIII. Ἡ παρ. 7 τοῦ ἄρθρου 92ε ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«7. Ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1966 καθορίζεται ὡς κατώτατον ὅριον χορηγουμένης συντάξεως τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 700 διὰ τοὺς λόγῳ γήρατος καὶ ἀναπηρίας συνταξιούχους, ὡς καὶ ἑκάστης συνταξιοδοτουμένης ὁμάδος μελῶν οἰκογενείας θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1967

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Χ. ΣΤΑΜΠΕΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ